

De taxuskever



De taxuskever.

Wanneer wij van plan zijn om een nieuwe aanplant fruit aan te leggen, moeten we ons afvragen of er geen insecten in de grond aanwezig zijn die de jonge aanplant zouden kunnen aantasten. Mijn gedachten gaan dan onder andere uit naar de taxuskever, ook wel snuitkever of druivenhaantje genaamd. Deze kever kan in kleinfruit veel schade aanrichten, niet zozeer bovengronds – er is wat vraatschade aan bladeren – maar vooral in de grond kunnen larven van de taxuskever nog grotere schade aanrichten.

De schade door de volwassen taxuskever wordt gekenmerkt door typische ronde hapjes die meestal uit de randen van de bladeren worden weggevreten. De kevers zijn in staat om ook door zijnerf en hoofdnerf te bijten. Bij frambozen vreten ze liefst aan de bloem, met misvormde vruchten tot gevolg. Daarnaast is vraat door larven aan het wortelgestel (van vooral jonge planten) oorzaak van heel wat plantuitval en productieverlies in kleinfruit en sierteelt. Op het moment dat deze schade wordt vastgesteld, kan deze al zover gevorderd zijn dat de aanplant niet meer te redden is.

Levenscyclus

De taxuskever heeft meestal één generatie per jaar, waarbij de overwintering gebeurt als larve. Overwinterende kevers kunnen al zeer vroeg in het voorjaar (april-mei) de ei-leg hervatten. De volwassen kevers uit de overwinterende larven verschijnen volop gedurende de maanden juni-juli en beginnen dan twee tot drie weken lang elke

dag eitjes af te leggen. Een volwassen kever kan tot 300 eitjes leggen. Na een drietal weken komen de jonge larven uit de eitjes. Er worden vijf larvestadia doorgemaakt, terwijl de larven zich voeden met de wortels van planten. Tijdens de eerste drie larvestadia (najaar en vroege voorjaar) is de vraatschade voornamelijk aan jonge wortels, vanaf het begin van het vierde stadium treedt vraatschade op aan de grotere wortels. Als de bodemtemperatuur voldoende daalt, gaan de larven tijdelijk in

winterrust. Hebben we een 'zachte' winter dan gaat de vraat gewoon verder. Na een fase van verpoppen in een aarden omhulsel komen we vervolgens terug bij het begin van de cyclus met nieuwe volwassen kevers.

Bestrijding

Bestrijding is mogelijk met aaltjes en een bekend middel is Pireco, een natuurlijk product.

Preventief kun je frambozen, bramen en aardbeien beter NIET combineren, want zij behoren tot dezelfde plantenfamilie (rozenfamilie) en de kans op aantasting door de taxuskever wordt dan groter.

Een goede bodemstructuur en voldoende biodiversiteit verhogen de kans op aanwezigheid van de natuurlijke vijanden van de taxuskever (vogels, loopkevers, egels, spitsmuizen en mollen). Taxuskevers houden niet van het omwoelen van de grond. Kippen kunnen bij de bestrijding helpen.

Marten Pelleboer,
Oud-fruitteiler



De larven van de taxuskever.